

Като правимъ това днесъ, забвѣляемъ
 вѣкъ просто чи стараніето ни да бж-
 демъ вѣренъ преводачъ не ны възбрани
 да си позволимъ пѣкоя свобода тамъ,
 гдѣто виждахмы чи буквалныйтъ пре-
 водъ затымнява мисльта. Друга сво-
 бода си позволихмы такожде въ побл-
 гарваніето на французскитѣ имена.
 Тѣй, Моліеровитѣ Арпагонъ, Клеантъ,
 Елизъ, Валеръ станаха на българскій
 подъ перото ни, Грабчо, Славчо, Лил-
 ка, Стоилъ и прч. Мислимъ това да не
 вреди што на преводѣтъ нито на бъл-
 гарската сцена, на която може да ся
 представи тази комедія.

Това имамы да забвѣляемъ. А спо-
 лучили ли смь или не въ този книже-
 венъ трудъ посредъ многобройныйтъ си
 други занятія, това не надлежи намъ
 да кажемъ.

ОСТРОВЪ-ХАЛКИ
 11 Септемврій 1875.

Марко Д. Балабановъ.